

melle Indvending, som den ærede Ordfører har gjort mod Forslaget under Nr. 12, er fuldt berettiget, og lad mig her i Forbigaaende bemærke, at jeg tillod mig at gjøre en Indsigelse imod netop dette omhandlede Stykke, der blev tilføjet § 2 ved 2den Behandling, og at jeg tillod mig at udtale, hvorledes jeg opfattede det; men jeg kan ikke se, at der egentlig er Noget, der enten saarer den funde Logik, ei heller den æsthetiske Sands, naar man som et tredie Tilfælde opstiller den Undtagelse, at der, naar Vedkommende sælger Hovedparcellen, Intet er i Veien for at forlade Bestemmelsen i § 1, der er givet under en ganske anden Forudsætning, nemlig den, at han beholder den.

Da ikke Flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning.

1) Endringsforslag under Nr. 11 til § 2 af C. Andersen, Bonne, Estrup, Frijs-Frijsenborg, Grevenskov-Castenskjold, Jacobsen, Moltke-Bregentved, Sehestedt-Suul, Skeel, Thygesen og Wichfeld:

Efter „Bevilling“ i første Linie tilføies: „medmindre det godtgjøres, at Hovedparcellen beholder et saa stort Tilliggende, at den er tilstrækkelig til en Gaardmandsfamilies Ernæring“.

forkastedes med 30 Stemmer mod 19.

2) Endringsforslag under Nr. 12 til samme Paragraf af Samme:

§ Stedet for sidste Stykke sættes efter Nr. 2 i første Stykke:

„3) Naar Hovedparcellen afhændes til Selveiendom med et Tilliggende, som godtgjøres at være tilstrækkeligt til en Gaardmandsfamilies Ernæring“.

vedtoges med 37 Stemmer mod 20.

Herved bortfalbt det af Udvalgets Flertal til samme Paragraf stillede Forslag under Nr. 1.

Derefter fattes Endringsforslagene under Nr. 2, 3, 8 og 13 til § 4 under Forhandling.

Ordføreren: Udvalgets Endringsforslag under Nr. 2 til § 4 vil rimeligvis i Thingets Grindring gjenkalde den brændende Diskussion under denne Sags 2den Behandling. Det vil mindes, at det da blev udtalt meget stærkt, at der ved den Raade, hvorpaa Lovforslaget — saaledes som det foresloges affattet ved 2den Behandling — stillede Gaardparcellerne, formentlig blev gjort en stor Afvigelse fra den nu gjældende Ret, og at det ligeledes blev stærkt udtalt, at man derfor i ethvert Tilfælde maatte ønske, at dets Regel om Parcelernes Fæstepligt blot kom til at gjælde for Fremtiden, saa at der for de Parcelers Vedkommende, der allerede vare dannede, maatte staa Godseierne den samme Afgang aaben som hidtil til at faae afgjort, hvad der var deres Pligt. Uagtet nu Udvalget, i alt Fald dets Flertal, ikke har kunnet dele den Anskuelse, at der i Lovforslagets Paragrafer indeholdes nogen ny Bestemmelse, uagtet vi holde os fuldt overbeviste om, at dets Forskrift om Parcelerne kun er en Udtalelse af, hvad der hidtil har været Lands Lov og Ret og en ny Bekræftelse af samme, og uagtet vi have den Overbevisning, at hvis Sagen skulde afgjøres ved Domstolene, saa vilde Domstolene ogsaa komme til dette Resultat, saa have vi dog for at vise, at vi kun ønske at holde Vægtfaalen lige imellem de forskellige Interesser, de forskellige store Interesser, hvorom det her gjælder, søgt at imødekomme de Ønsker, der i denne Retning gjordes gjældende ved 2den Behandling, og dette er da Indholdet af vort Endringsforslag under Nr. 2 til § 4. Vi have dert søgt at give en Forskrift om, at den umiddelbare Regel i Lovforslagets § 4 om